

Když zbývá pláč (The Walls Cry)
(Donna Ulisse/Romana Soukupová, Šárka Minářová)

Když kdosi hledá pomoc tobě u dveří
Ty jako sytý hladovému nevěříš
Tak neodvracej pohled, jako by ses bál
Co kdybys ty tam stál

Ti, co snídají ve vilách a palácích
Neví, že se víra s láskou vytrácí
Že každý den je výhrou, taky zklamáním
Ten dlouhý cíl

Ty ptáš se mě, co s tímhle tím Bůh udělá
Však co uděláš ty, to právě ptám se zase já, jen já

Ref.: Když zbývá pláč, jenom pláč, tichý pláč, co skrápí tvář, skrápí tvář

Zastav mysl svou, nabídni přepych svůj
Vždyť mnohé děti nemají chléb, natož sůl
Pak se zbraní i proti bratrům štvány jsou
V pekelnou pouť

Na jiném konci světa války zuřící
Pro víru pravou bojují v nich věřící
Je v ironii příčinou těch nesvárů
Milióny dnů

Tvůj falešný soucit bolest nezmírní
Na místě je štědrost tvá, jež vlídnou náruč nabízí

Ref.: Když zbývá pláč, jenom pláč, tichý pláč, co skrápí tvář, skrápí tvář

Proč děti musí mít krev na rukou?
Ve válkách i v chudobě lid hledá víru svou
Když se dívám, jak trpí nevinní
Ztrácím víru svou, co dělat dá se s tím

Ref.: Když zbývá pláč, jenom pláč, tichý pláč, co skrápí tvář, skrápí tvář, skrápí tvář